

[Arbejds- og Socialministeren.]

Da dette ikke kan anses for rimeligt, foreslaas det fremtidig at knytte Kommunehjælpen til Aldersrenten, saaledes at dennes Grundbeløb + Børnetillæg udgør Kommunehjælpens normale Maksimum. Der vil herved opnaas en rimelig Forbedring af de kommunehjælpsunderstøttedes Kaar, uden at Understøttelsen, i alt Fald i normale Tilfælde, kommer til at overstige, hvad paagældende vilde have faaet, hvis han havde været berettiget til Hjælp fra en Arbejdsløshedskasse.

Ved Fastsættelsen af det fremtidige Raadighedsbeløb til supplerende Hjælp i Henhold til Forsorgslovens § 297; Stk. 2, er forskellige Faktorer taget i Betragtning. For det første er det klart, at naar den almindelige Understøttelse forhøjes, bliver der mindre Brug for supplerende Hjælp til de særlige i Bestemmelsen nævnte Behov samtidig med, at Raadighedsbeløbet skal beregnes af et større Grundbeløb; men dernæst maa man være opmærksom paa, at et af de Trangtilfælde, hvor denne supplerende Hjælp oftest ydes — nemlig til Personer med meget store Forsørgerbyrder —, efter Forslaget ofte vil være tilstrækkeligt afhjulpet inden for det normale Maksimum paa Grund af den store Forhøjelse af Børnetillæggene.

I modsat Retning virker den foreslaaede Ophævelse af det særlige Beløb, der ved Lov Nr. 26 af 31. Januar 1946 er stillet til Raadighed til ekstraordinær Hjælp til visse arbejdsløse Forsørgere, som har normal Tilknytning til Arbejdsmarkedet, men som ikke er berettigede til Hjælp fra Arbejdsløshedsforsikringen. Det er nemlig Regeringens Opfattelse, at der stadig bør være Adgang til at yde disse Personer en noget højere Understøttelse end den, der ydes andre. Naar det nu bl. a. af praktiske Grunde anses for ønskeligt at ophæve dette særlige Raadighedsbeløb, er det altsaa paa den anden Side Mening, at det almindelige Raadighedsbeløb efter Forsorgslovens § 297, Stk. 2, skal være tilstrækkelig rundeligt fastsat til ogsaa at dække disse Behov.

Raadighedsbeløbet efter § 297, Stk. 2, har de 3 sidste Regnskabsaar, altsaa fra 1943—44 og fremefter, været henholdsvis 13½, 20 og 20 pCt. mod normalt 10 pCt. Under Hensyntagen til de lige nævnte

Forhold har man ment at burde foreslaa, at Procenten nu fastsættes til 10, hvilket — ogsaa i Betragtning af den hidtidige ret ringe Udnyttelse af Raadighedsbeløbet — skulde være rigeligt.

Med Hensyn til det særlige Raadighedsbeløb til supplerende Hjælp til arbejdsløshedsunderstøttede i Henhold til Forsorgslovens § 293 gør sig nogenlunde tilsvarende Forhold gældende som med Hensyn til § 297. Som Følge heraf er den gennemsnitlige Invalidrente pr. Dag ændret til den gennemsnitlige Aldersrente, medens Procentsatsen foreslaas uændret til 5 pCt., uanset at den for Finansaaret 1945—46 ekstraordinært var forhøjet til 10 pCt. Herom skal jeg i det hele henvisse til Bemærkningerne til Lovforslaget.

Jeg skal gøre opmærksom paa, at Forhøjelsen af Invaliderenten faar automatisk Virkning paa den særlige Hjælp, der i Henhold til Forsorgslovens §§ 247 og 248 udbetales til kronisk syge, som af forskellige Grunde ikke kan faa Invaliderente, idet denne Hjælp skal svare til, hvad der vilde have kunnet ydes i Invaliderente, og denne Regel er der naturligvis ingen Grund til at ændre, da de paagældende er lige saa vanskeligt stillede som Invaliderentydere.

Forslaget indeholder endelig forskellige Ændringer af mere teknisk Karakter, idet Bestemmelsen i Forsorgslovens § 333 om Prisregulering affattes i Overensstemmelse med den tilsvarende Bestemmelse i Folkeforsikringsforslaget, og der er i denne Anledning foretaget Rettelser i enkelte andre Paragraffer.

Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Endelig skal jeg tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Mælkehjælp*.

I de senere Aar er der opstaaet en voksende Erkendelse af Mælkens Betydning som Led i de svangre og diegivende Kvinders Kost, og man har fra Lovgivningsmagtens Side søgt at opmuntre de paagældende Kvinder til større Mælkeforbrug.

Efter Forsorgslovens § 239 er Opholdskommunen saaledes berettiget til inden for et Tidsrum af 6 Maaneder efter Fødselen i Trangtilfælde og efter en Læges Anvisning at yde den diegivende Moder indtil 1 Liter Sødmealk daglig. Hjælpen, der i særlige Til-